

[Niels Frederiksen.]

alle dem, der ønsker at konvertere, medmindre de har Restancer, som de kan faa tilskrevet Hovedstolen, eller de har gamle Laan, hvis Restgæld de kan faa gjort til Hovedstol, hvorved de faar de halvaarlige Ydelser gjort mindre. Det er Resultatet af den Rentepolitik, som ikke mindst Partiet Venstre har sat ind paa; hele Tiden har Venstre sat ind paa, at Krisefonden, Staten, skulde hidføre en frivillig Konvertering til Pari. Alle vi, der deltog i de Forhandlinger, vil anføre over for Venstre, at deres Betænkelighed ved at gaa efter September-Forslagets Linie var, at de ikke ønskede, at Staten gennemførte en Lovgivning, der sagde: Ved Løys Virkning standser vi Kursstigningen ved 5 pCt. over Dagskursen. Det var en Betænkelighed, der skrev sig fra den Omhu og den Kærlighed, man altid i Praksis udviser over for den Kapital, der under Virkningen af en Lovgivning som den, der blev foreslaaet, vilde have faaet fuldt Vederlag for alle berettigede Krav.

Jeg ønsker at gøre dette gældende; for man kan sagtens over for en Vælgerbefolkning, ja, man kan ogsaa i denne Sal under en politisk Debat udtrykke sin Kærlighed til en Rentesænkningspolitik i taagede Udtryk og Vendinger, som ingen rigtig forstaaer, i Krav, som baade kan indeholde det ene og det andet. Men det er ligesom man glemmer, at man har staaet over for en Realitetsbehandling af dette Problem i Rigsdagen, og man svigtede, dengang man skulde gennemføre en Konverteringspolitik, som virkelig betød noget for det renteydende Erhvervsliv.

Jeg ønsker ved denne Lejlighed at gøre gældende, baade paa mit Partis Vegne og til Forsvar for Regeringens Ledelse og Politik paa dette Omraade, at det, der naaedes, bragte en Skuffelse, en Forringelse af den Virkning, som det baade var berettiget at ønske, og som var tiltrængt over for det Erhvervsliv, som var haardt trængt under de nuværende Afsætningsforhold og de Produktionspriser, man i Erhvervslivet kan opnaa.

Jeg har her anført i Enkeltheder de vigtigste Spørgsmaal paa det politiske Omraade og det erhvervsøkonomiske Omraade, vi har beskæftiget os med i Vinter, og det er Spørgsmaal, der stadig lever; diskuteres og fremkalder Krav til Lovgivningsmagten paa disse Omraader. Det er min Opfattelse, at man kan jo let kritisere og med en Haandsbevægelse fremsætte en Dagsorden, hvori man udtaler Mistillid til den siddende Regering. Men for at vurdere

den politiske Stilling og de politiske Forhold kunde det maaske være interessant lige med faa Bemærkninger at undersøge, hvad Oppositionspartierne sandsynligvis kan stille op i Stedet, om man fra den forvirrede Fløj, der findes i de 5 Oppositionspartier, kunde vente sig en Regering dannet, der i politisk Arbejde, i Grundsyn paa Tilværelsen, i Udformning af Forslag til Forbedring af de nuværende Tilstande kunde vente sig noget, der blot havde Sandsynlighed for at kunne blive fremmet.

Naar man taler om den evneløse Regering og den manglende Linie i Politik, som Regeringspartierne og den siddende Regering har givet Udtryk for, saa maa jeg tilstaa, at ved at betragte Oppositionspartiernes politiske Linie, maa jeg indrømme, at hvert Parti kan maaske nok have sin Linie, men der er det Særkende ved disse Linier, at de krydser og bryder hinanden i Siksak overalt.

Man kan tage de Partier, som man kan kalde de i Dagens Politik uansvarlige, dem, der rejser for stærke Angreb, jeg havde nær sagt desperate Krav til Nutidens politiske Gerning, de to Partier, de saakaldte Uafhængige og Retsforbundet. Der er ikke een Ting, de er enige om, ikke det fjerneste; deres Grundsyn paa det politiske Arbejde og Reformers Nødvendighed er bundforskelligt. Hvad det ene Parti vil, bekæmper det andet. Og jeg vil ikke sige, at Kommunerne giver dem noget efter paa noget Omraade; de ønsker kun at bryde ned.

Men saa har vi Partiet Venstre og Det konservative Folkeparti. Er det en Fløj i dansk politisk Konstellation, der i sit Grundsyn paa økonomisk Politik, paa Handelspolitik, paa Pengepolitik, kan indeholde Muligheder for at samles om en Politik, der er baade farbar og brugbar for vort Land under de nuværende Forhold? Er de enige om den Pengepolitik, der skal føres, Fundamentet for det økonomiske Liv i Landet? Absolut ikke! De har fuldkommen modstridende Stillinger og Meninger om dette Spørgsmaal. Er de enige om den Handelspolitik, der er saa betydende for vort Lands Eksport og Erhvervsmuligheder? Bundenige paa alle Omraader! Er de enige om Landbrugspolitikken eller Toldbeskyttelsespolitikken over for Industrierhvervene og Byerhvervene. Absolut uenige! Derfor forekommer det mig, at det under en storpolitisk Debat, under hvilken sidste Vinters Arbejde skal bedømmes, og hvor det er Oppositionspartiernes baade Ret og Pligt at fremsætte deres kritiske Bemærkninger over for den Politik, der er ført, og den Administration,